

ialtsald dog være saadanne Tilfælde, hvor en Mand har forpagtet en Gaard, som er Fæstetvang undergivet, ifølge særlig Bevilling paa kortere Tid, og det er ganske vist ikke Meningen at give ham saadanne Rettigheder, som man tillægger den, der indtræder i det med Fæsteforholdet analoge Forhold, Forpagtning paa 50 Aar. Hvad det Underændringsforslag, der er stillet til Forslaget under Nr. 13 angaaer, da skal jeg tillade mig at erklære, at der fra min Side ikke skal være nogen Banffelighed ved at modtage det. Jeg erkjender, at Forholdet er af den Beskaffenhed, at der her ligesaavel som ved Selveierdomsgaarde kan være Anledning og meget ofte Nødvendighed for, at Forpagteren kan disponere over Forpagtningsretten med det til denne nødvendige Tilbehør til Fordeel enten for et af sine Børn eller for sin Ægtefælle, og jeg finder, at Aarsagerens Lighed tilraader at fastholde de samme Former for en saadan Art af Testamente som de, der gjælde for Selveierbøndernes Testamente, ligesom jeg ogsaa troer, at Forslaget indeholder Alt, hvad der i dette Forhold er nødvendigt for at Forpagteren kan disponere over Gaarden ved Testamente. Med dette Underændringsforslag skal jeg altsaa tiltræde Ændringsforslaget under Nr. 13. — Jeg beder blot erindret, at, fordi jeg her har bifaldet Underændringsforslaget til Ændringsforslaget under Nr. 4, følger ikke deraf, at jeg anbefaler Ændringsforslaget under Nr. 4; jeg maa tværtimod fastholde det Dulle, at det høie Thing vil nægte at vedtage dette Forslag, der efter min Formening vil fremkalde Banffeligheder for Lovforslagets Gjennemførelse. — Hvad det af Conseilspræsidenten under Nr. 14 stillede Ændringsforslag angaaer, skal jeg ligesom han ganske henstille til det ærede Thing, om det vil vedtage det eller ikke. — Hvad derimod Ændringsforslaget under Nr. 15 angaaer, da forekommer det mig, at det gaaer ikke lidet udenfor den Ramme, som selve Lovforslaget har. Det gaaer i en Retning, som forekommer mig ikke at være nødvendig for at forebygge Misbrug, hvilken Nødvendighed ikke ligger saaledes for ved Forpagtningsforhold som ved Fæsteforhold, og det er derhos efter mit

Skjøn ufuldstændigt. Det gaaer nemlig ud paa, paa en Maade at forbyde Parterne at blive enige om, i hvilke Tilfælde Forpagtningsretten kan forbydes, og det gaaer i den Henseende ikke engang saa vidt, som hvad der gjælder om Fæsteforholdet, saa at det forekommer mig, at man her vil udelukke Forhold, som netop paa Grund af, at de ere vanskelige at kontrollere, særdeles egne sig til at kunne medføre Contractens Forbrydelse. Jeg skal f. Ex. nævne saadanne Ting som det, at benytte Gaardens Tørbemose eller hugge i Gaardens Skove ud over det, som man er bleven enig om, kort sagt, den Slags Ting, som det næsten er umuligt at kontrollere, og som det forekommer mig, at der ligesaa vel og endnu mere er Grund til her ved Forpagtningsforholdet at sikkre Eieren imod, som der er det ved Fæsteforholdet, hvor den Slags Ting medføre Fæstets Forbrydelse. Jeg fra-raader derfor dette Forslag, der, som sagt, gaaer videre end Landsthingets Anffuelse, og desuden efter min Formening lider af Ufuldstændighed, saa at der endda bliver Huller tilbage. Derhos vil det medføre en efter mit Skjøn ikke nødvendig Indffrænkning i Contractsfriheden mellem Forpagteren og Bortforpagteren, hvilket ikke i ringeste Maade er stemmende med de Interesser, som Staten skal paasee, for at sikkre Forpagterens Ret. — Derimod har jeg ikke Noget at erindre mod Forslaget under Nr. 16, der, om jeg saa maa sige, er endnu mere forsynlig end Bestemmelsen i § 8 i Retning af at forhindre Misbrug, eller ialtsald af at paatale dem, naar de ere ffete, haade fra Forpagterens og Bortforpagterens Side, Noget, jeg maa ansee for at være i fuld Dvereensstemmelse med Lovforslagets Hensigt, nemlig at forhindre Misbrug og straffe dem alvorlig. Jeg kan ikke med den ærede Forslagsstiller finde, at Forslaget under Nr. 17 egentlig fortjener stor Anbefaling. Det forekommer mig, at man ved at optage dette Ændringsforslag, der slet ikke er Andet end en Redaction, kommer til at tale om Ting, der aldeles ikke vedkomme denne Lov, saasom, hvad Straffen er for ikke at udstede Fæstebrev i rette Tid. Det synes mig, at det Correcte vilde være, at blive